

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/727/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4107221537
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4107221537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky: R. S., bydlisko: N., M. XX, zastúpenej: JUDr. Mária Jakubíková, advokátka so sídlom v Nitre, Fraňa Mojtu 43, proti odporcovi: Mesto Nitra, Štefánikova tr. 60, Nitra, IČO: 308 307, o nahradenie prejavu vôle, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 29. mája 2014 pod č. k. 9C/253/2007-410 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala nahradenia prejavu vôle. Žiadala, aby súd zaviazal odporcu k povinnosti uzavrieť s ňou zmluvu o prevode vlastníctva bytu a nebytových priestorov č. XXX/XXXX nachádzajúcich sa v obci N. kat. úz. N. zapísaných na LV č. XXXX v znení textu zmluvy ňou predloženou. Jednalo sa o 1-izbový byt č. XX nachádzajúci sa na 5. p., vo vchode č. XX v N., zapísaný na LV č. XXXX M. č. XX. Návrh odôvodnila naliehavosťou právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko odporca si nesplnil povinnosť previesť predmetný byt do jej výlučného vlastníctva, čím porušil ustanovenia § 29a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktorý byt jej bol pridelený rozhodnutím bývalého MsNV v N. dňa 15.02.1982 a prevzala ho do užívania dňa 20.05.1982. Nepretržite v ňom bývala ako nájomca a odporcu požiadala o predaj bytu do vlastníctva v roku 2000.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom sp. zn. 14C/149/2002 a z neho s rozsudkami, so zmluvou o prevode vlastníctva bytu, s doplnením odôvodnenia dovolania, s listom navrhovateľky, so zápisnicou zo stretnutia, s notárskou zápisnicou, s kontom užívateľa, s uzneseniami NS SR a Krajského súdu v Nitre, s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, s plnou mocou, na základe čoho dospel k právnemu záveru, že navrhovateľka sa predmetným návrhom domáha nahradenia prejavu vôle - uzatvorenia kúpnej zmluvy medzi ňou a odporcom podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov ohľadne bytu č. XX, nachádzajúceho sa v bytovom dome na M. ulici v N., orientačné číslo XX, súp. č. XXXX, na 5. p., na parc. č. 743. Predmetný byt jej bol rozhodnutím bývalého MsNV v N. odbor bytový zo dňa 15.02.1982 pridelený, prevzala ho do užívania dňa 20.05.1982 na základe zápisu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu. O odpredaj predmetného bytu požiadala odporcu v roku 2000 a v roku 2001. Podľa LV č. XXXX sú v súčasnosti vlastníkami sporného bytu manželia D.: A. a V., ktorí predmetný byt nadobudli na základe dražby zo dňa 29.11.2005 na návrh ostatných vlastníkov bytov a v zmysle notárskej zápisnice č. N 629/2005, NZ 58152/2005. Z uznesenia NS SR č. k. 2Cdo/11/2012 zo dňa 28.06.2012 súd zistil, že NS SR zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre z 01.04.2010 sp. zn. 8Co/265/2009, v konaní o určení

trvania pracovného pomeru a iné vedenom pôvodne na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14C/64/2003. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 14.09.2007 zamietol návrh navrhovateľky o určenie, že jej pracovný pomer trvá. V odôvodnení uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 7C/37/1990 sa navrhovateľka domáhala určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru danej jej právnou predchodkyňou odporkyne, v ktorom konaní bol jej návrh zamietnutý a krajský súd rozsudok potvrdil rozsudkom z 28.09.1992 sp. zn. 14Co/348/1991. Krajský súd v Nitre uznesením z 01.04.2010 sp. zn. 8Co/265/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14C/64/2003 zrušil a konanie vo veci zastavil pre prekážku veci rozsúdenej v konaní vedenej pod sp. zn. 7C/37/1990. Najvyšší súd SR dospel k záveru, že v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/64/2003 nebránila prekážka veci právoplatne rozhodnutej, pretože v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 7C/37/90 bolo určenie neplatnosti právneho úkonu a v konaní vedenom Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14C/64/2003 bolo určenie neplatnosti právneho vzťahu. Následne Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/248/2012 - 430 zo dňa 07.02.2013 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie vo veci určenia, že pracovný pomer trvá a iné proti odporcovi Slovenské energetické strojárne a.s. so sídlom Tlmače, z dôvodu nedostatku dôvodov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý neuviedol, v čom v danej veci videl naliehavý právny záujem na požadovanom určení a neuviedol, na základe akých skutočností navrhovateľka v právnej veci preukázala splnenie základnej procesnej podmienky a to naliehavého právneho záujmu práve na požadovanom určení. Ďalej z predmetného rozhodnutia zistil, že návrh navrhovateľky o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru bol rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 7C/37/1990 -78 zo dňa 16.04.1991 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Bratislava, pobočka Nitra sp. zn. 14Co/348/1991 zamietnutý. V konaní navrhovateľka odvodzovala právne nároky od pracovnej zmluvy uzavretej s odporcom 15.09.1987, 01.02.1990 jej bola daná výpoveď z pracovného pomeru pre vážne porušenie pracovnej disciplíny, ktorú výpoveď zamestnávateľ zobrať späť, avšak navrhovateľka neudelila súhlas s odvolaním výpovede, trvala na návrhu o vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a súd jej návrh právoplatne zamietol. Zo spisu vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/149/2002 zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 14C/149/2002-664 zo dňa 04.10.2010 súd žalobu o neplatnosť výpovede z nájmu sporného bytu zamietol. Návrh podala navrhovateľka proti odporcovi v 1. rade Službyt Nitra s.r.o., v 2. rade Mesto Nitra. Rozsudok Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 8Co/21/2011-704 zo dňa 15.12.2011 potvrdil s odôvodnením, že ustanovenie § 710 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka nevyžaduje pre výpoveď prenajímateľa nájomcovi z nájmu bytu pre hrubé porušenie svojich povinností neplatením nájomného a úhrad za splnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako 3 mesiace zavinenie nájomcu na takomto neplatení, podstatná je samotná existencia skutočnosti neplatenia nájomného a služieb za obdobie dlhšie ako tri mesiace. Ďalej odvolací súd uviedol, že pasívna legitímácia odporcu v 1. rade - Službyt Nitra, s.r.o., nezankla ani po prevode vlastníctva k predmetnému bytu (v čase výpovede bol prenajímateľom, učinil predmetný právny úkon výpovede a jej účinky v zmysle § 711 ods. 6 občianskeho zákonníka nastanú až právoplatnosťou rozhodnutia súdu), a že u navrhovateľky trval naliehavý právny záujem na podanom návrhu. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 14C/149/2002 -664 ďalej zistil, že predmetný byt prešiel do vlastníctva odporcu v 2. rade - Mesto Nitra podľa ustanovení zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a dňom 01.01.1992 sa užívací vzťah navrhovateľky zmenil na nájom. Byt spravoval od 01.01.1994 odporca v 1. rade - Službyt Nitra s.r.o., ktorého zriaďovateľom je odporca v 2. rade a odporca v 1. rade ako prenajímateľ bytu dal navrhovateľke výpoveď z nájmu predmetného bytu v zmysle § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka, doručenej navrhovateľke dňa 06.08.2002 z dôvodu, že si neplnila povinnosti nájomcu bytu, neplatila nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie dlhšie ako 3 mesiace a ku dňu 30.06.2002 dlhovala sumu 94.041,- Sk. Výpoveď z nájmu predmetného bytu jej bola daná odporcom v 1. rade dôvodne a v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

V ďalšej časti poukázal na ustanovenie § 16 ods.1, 2 a § 29a zákona č. 182/1993 Z.z. a návrh navrhovateľky ako nedôvodne podaný zamietol, pretože v danom prípade bol ukončený nájomný vzťah platnou výpoveďou, čoho dôkazom je právoplatne skončené konanie vedené na súde pod sp. zn. 14C/149/2002, ktoré konanie bolo začaté na základe návrhu navrhovateľky zo dňa 21.08.2002. Navrhovateľka stratila postavenie nájomcu a teda aj nároky vyplývajúce z ustanovenia § 16 ods. 1 a § 29a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka požiadala o prevod sporného bytu do vlastníctva. K podpisu zmluvy nedošlo pre nedoplatky na nájomnom a úhradách spojených s užívaním predmetného bytu z jej strany ako nájomkyne. Preto jej bola daná výpoveď, ktorej účinky nastali

právoplatnosťou konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/149/2002. Predmetné konanie je právoplatne skončené. Ďalej uviedol, že podanie dovolania navrhovateľkou nebráni rozhodnutiu súdu v tejto veci a nebol daný dôvod ani na prerušenie konania, ktorého sa navrhovateľka v tomto konaní domáhala viackrát. Odporca nie je vlastníkom sporného bytu od roku 2005, kedy v dôsledku dobrovoľnej dražby sa stali vlastníkami bytu iné osoby, čoho dôkazom je aktuálny LV. Navrhovateľka stratou nájomného vzťahu k spornému bytu stratila nárok na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva k spornému bytu. O náhrade trov konania plne úspešného odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že mu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich v konaní neuplatnil, žiadne trovy mu v konaní nevznikli.

Navrhovateľka napadla rozsudok v zákonnej lehote odvolaním. Odvolanie zdôvodnila ustanovením § 205 ods.2 písm. d/, f/ OSP. Namietala, že rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia, považovala ho za nedostatočné, nespreskúmateľné. Namietala nevysporiadanie sa súdu s neplatnosťou výpovede z nájmu bytu, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/149/2002, je právoplatne skončené, jej návrh bol zamietnutý. Prvostupňový a odvolací súd vo veci nesprávne rozhodli, stále sa cíti nájomkyňou bytu a podáva mimoriadny opravný prostriedok. Výpoveď považuje za neplatnú a za neplatné považuje nadobudnutie vlastníckeho práva terajších vlastníkov bytu titulom dražby. Namietala nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia a jeho nepresvedčivosť. Žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na zdôvodnenie rozhodnutia KS v Nitre zo dňa 15.12.2011 pod č.k. 8Co/21/2011-704, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 4C/149/2002 o neplatnosť výpovede z nájmu bytu. Uviedol, že konanie je právoplatne skončené, nie je od roku 2005 vlastníkom bytu. Vlastníkmi bytu sú fyzické osoby, ktoré ho nadobudli titulom dobrovoľnej dražby 29.11.2005, ktorej neplatnosti sa navrhovateľka v zákonnej trojmesačnej lehote nedomáhala.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§10 ods.1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods.1 OSP) a zisteným skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky § 213 ods. 2-7 OSP (213 ods.1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 OSP) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Ustanovenie § 219 OSP vychádza zo zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 OSP, ale sa obmedzí len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. V prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého dôvodmi je odvolací súd viazaný (§ 212 ods.1 OSP) uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal, v odôvodnení rozhodnutia uvedie svoje úvahy a názory, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu.

Navrhovateľka v odvolaní namietala nedostatočné dôvody rozhodnutia. Preto odvolací súd skúmal namietanú vadu konania navrhovateľkou.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods.1 písm.f/ OSP) sa rozumie procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnemu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania (napríklad

právo zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, k vykonanému dokazovaniu, podávať návrhy). Občiansky súdny poriadok neumožňuje stotožniť závažnú procesnú (procedurálnu) vadu konania uvedenú v ustanovení § 221 ods. 1 písm. f/ OSP so súdnym rozhodnutím, ani s jeho odôvodnením. (Najvyšší súd v rozhodnutí publikovanom pod R 125/1999 uviedol, že prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ OSP nemožno extenzívne vykladať v súvislosti s postupom súdu vtedy, ak ide o faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu). Pod postupom súdu možno totiž rozumieť len jeho faktickú (ne) činnosť, teda procedúru pojednania veci (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu z 10. októbra 2012 sp. zn. 6Cdo/90/2012, 91/2012), ktorá predchádza vydaniu konečného rozhodnutia a ktorá má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania a zmarenie možnosti jeho aktívnej účasti na konaní. „Za odňatie možnosti konať pred súdom nemožno považovať rozhodnutie, ako výsledok vecnej rozhodovacej činnosti súdu ...“ (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 11. júla 2012 sp. zn. 5Cdo/201/2011). Postupom súdu sa môže rozumieť iba samotný priebeh konania, spôsob vedenia konania či procesu, jednotlivé procesné úkony súdu, jeho faktická činnosť alebo nečinnosť, nie však výsledný meritórny rozhodovací akt súdu vo veci samej (záverečný meritórny produkt konania), úlohou ktorého je vyhodnotiť konanie a podať záväzný názor súdu na pojednávanú vec. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je samo meritórne rozhodnutie vo veci samej, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť tohto finálneho produktu konania [odôvodnenie rozhodnutia (jeho obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť, úplnosť)], úlohou ktorej je vysvetliť dôvody rozhodnutia.

Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je tiež právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Vada nedostatku dôvodov rozhodnutia sama osebe (pri inak správnom rozhodnutí) nemusí (ale) disponovať potrebnou ústavnoprávnou intenzitou smerujúcou k porušeniu označených práv (III. ÚS 228/06, I. ÚS 53/10, III. ÚS 99/08).

Odvolaním napadnuté rozhodnutie uvádza skutkový stav, ktorý považoval prvostupňový súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory. Preto námietka navrhovateľky nie je dôvodná.

Odvolací súd sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom prvostupňovým súdom a jeho právnym posúdením. Prvostupňový súd sa v dôvodoch svojho písomného rozhodnutia dostatočne vysporiadal s námietkami navrhovateľky namietanými v priebehu konania a svoj právny záver dostatočne zdôvodnil. Navrhovateľka vo svojom odvolaní ani neuviedla, v čom konkrétne považovala rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne.

Prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra zo dňa 04.10.2010 pod č.k. 14C/149/2002-664 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitra zo dňa 15.12.2011 pod č.k. 8Co/21/2011-704, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľky o neplatnosť výpovede z nájmu bytu, ktorého sa domáhala voči odporcovi 1/ Službyt s.r.o., Nitra, 2/ Mesto Nitra. Z obsahu odôvodnenie rozhodnutia vyplýva, že spoločnosť Službyt Nitra s.r.o., dala navrhovateľke výpoveď z nájmu bytu v zmysle § 711 ods.1 písm. d/ Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka preto mala podať žalobu o neplatnosť výpovede proti tejto spoločnosti, ktorú podala proti Mestu Nitra, preto žalobu pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie zamietol. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu a uviedol, že nebolo potrebné sa zaoberať príčinami vzniku neplatenie úhrad za užívanie bytu a služby s tým spojené. Uvedená skutočnosť by mala vplyv len na predĺženie výpovednej lehoty a formu bytovej náhrady.

Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP).

Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa pojednávať znova (§ 159 ods. 3 OSP).

Citované ustanovenie § 159 ods. 3 OSP upravuje tzv. negatívnu procesnú podmienku a to prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Existencia tejto prekážky bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu pojednávaná. Prekážka rei iudicatae vyplýva z tzv. materiálnej právoplatnosti rozsudku, ktorej všeobecnou vlastnosťou je, aby právna vec bola právoplatným rozsudkom autoritatívne vyriešená zásadne definitívne a nezmeniteľným spôsobom. Je teda procesným dôsledkom (účinkom) materiálnej právoplatnosti rozsudku, ktorou sa rozumie záväznosť rozsudku a jeho nezmeniteľnosť

(§ 159 ods. 2 OSP). Okrem materiálnej právoplatnosti sa u rozsudkov rozlišuje aj tzv. formálna právoplatnosť, o ktorú ide vtedy, ak sú splnené podmienky uvedené v ustanovení

§ 159 ods. 1 OSP, a s ktorou sa spája procesný účinok skončenia konania. Rozsudok nadobúda formálnu právoplatnosť, ak ho nemožno napadnúť odvolaním (napr. preto, že márne uplynula odvolacia lehota). Účelom inštitútu právoplatnosti je zabezpečenie právnej istoty a poskytnutie ochrany v konaní preukázaným (zisteným) právam. Tento ochranný účinok právoplatnosti sa prejavuje v tom, že úspešný navrhovateľ je právoplatným rozhodnutím chránený pred novou žalobou vznesenou odporcom, ktorou by bol popieraný jeho súdom určený nárok a naopak, neúspešný účastník je chránený proti úspešnému, a to predovšetkým vtedy, ak by tento opätovne podal žalobu o rovnakom plnení (ne bis in idem). Účel právoplatnosti nie je

v rozpore s účelom občianskeho súdneho konania, ktorým je zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Poskytnutie tejto ochrany predpokladá porušenie alebo aspoň ohrozenie práva, t.j. právny konflikt. Ak sudy odstraňujú svojím rozhodnutím právnu neistotu, ktorá vznikla ohľadne určitého právne relevantného chovania, nerobia tak ľubovoľne, ale tým, že v konaní poznávajú (zisťujú skutkový stav) veci a vyslovujú sa o ňom (právne ho hodnotia). Pravdivé poznanie skutkového stavu a jeho správne právne hodnotenie je cieľom, ku ktorému má smerovať občianske súdne konanie.

Bez stanovenia určitej hranice, ktorá znamená konečnosť a trvalosť poznania, resp. hodnotenia a tým aj konečnosť a trvalosť riešenia právneho konfliktu, teda bez inštitútu právoplatnosti, by poskytnutie ochrany porušenému či ohrozenému právu nebolo pojmovo možné. Ako vyplýva z uvedeného, právoplatnosť predpokladá existenciu spravodlivého súdneho konania a slúži k naplneniu jeho cieľa.

Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na účastníkov konania, v ktorom bolo vydané, jeho nárok je tiež záväzný pre sudy a iné štátne orgány, a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito účastníkmi, ktorý riešil uvedeným právoplatným súdnym rozhodnutím. Pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania), zásadne platí, že ak v skončenom konaní účastníkov došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, je súd v tomto ďalšom (novom) konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama) týmto riešením viazaný (ust. § 159 ods. 2 OSP predstavuje totiž vo vzťahu k ust. § 135 ods. 2 veta druhá OSP osobitnú procesnú úpravu). Súd preto nesmie vychádzať z iného záveru o (ne) existencii uloženej povinnosti medzi tými istými účastníkmi, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté (viď rozhodnutia zaoberajúce sa otázkou prejudiciálneho účinku právoplatného rozhodnutia 1Cdo/133/2009 z 29.04.2010, II ÚS 349/09-36 z 20.01.2010, 1Cdo/44/2010). Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že súd vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ust. § 159 ods. 2 nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši javiacu sa prejudiciálnu otázku v súvislosti s riešením daného prípadu. Keďže súd nemôže riešiť ako predbežnú otázku, čo už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne posúdil. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného súdneho rozhodnutia nesmie byť táto otázka položená a akékoľvek jej nové právne posúdenie v inom konaní tých istých účastníkov je neprípustné.

Námietka navrhovateľky v odvolaní smerujúca k nesprávnemu rozhodnutiu o neplatnosti výpovede z nájmu bytu je preto v tomto konaní irelevantná. Nájomný pomer jej skončil uplynutím výpovednej lehoty. Tým stratila postavenie nájomcu bytu a nároky vyplývajúce z § 16 ods.1 a § 29a zákona č. 182/1993 Z. z. Prvostupňový súd preto správne žalobu zamietol a odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1, 2 OSP v spojení s § 151 ods.1 OSP a odporcovi úspešnému v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov konania, pretože takýto nárok neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.